

Posudek bakalářské práce Kláry Žemličkové

Neurčité determinanty v současné francouzštině a jejich české ekvivalenty
(FF JU České Budějovice, 2012)

Ve své bakalářské práci si K. Žemličková klade za cíl popsat morfologické, sémantické a syntaktické vlastnosti francouzských neurčitých determinantů a prostřednictvím korpusu Intercorp provést analýzu jejich možných ekvivalentů v češtině.

V první části práce se diplomantka věnuje popisu kategorie, přičemž se opírá o francouzsky i česky psanou literaturu. Oceňuji, že z francouzských zdrojů dokáže zpracovat podněty, které se v českém prostředí příliš často nereflektují – jedná se zejména o využívání syntaktických transformačních testů pro určení relevantních vlastností determinantů. Uvítal bych, kdyby francouzské zdroje vytěžila více v celém výkladu o všech neurčitých determinantech (namísto dobře známé tradiční gramatiky Hendrich – Radina - Tláskal). Stati by rovněž prospělo i poněkud jednotnější uspořádání výkladu – každý ze zdrojů preferuje jiné aspekty více a jiné méně, je třeba se vyvarovat toho, aby se tyto autorské preference přenesly do vlastního textu práce. Upozorňuji rovněž na některé (drobné) věcné nedostatky:

- str. 14: výraz *de l'argent* ve větě *J'ai de l'argent* není předmět nepřímý;
- str. 19: překládat francouzské *ignorer* českým výrazem *ignorovat* není vždy kontextuálně vhodné;
- str. 11 místo *adjectifs numéraux, ordinals, cardinals* - *adjectifs numéraux, ordinaux, cardinaux*.

Pokud jde o vlastní analýzy korpusové, jsou prováděny jednotnou metodologií, kterou pro dosažení cíle práce shledávám jako relevantní. Vzhledem k rozsahu práce musel být omezen i korpusový vzorek, který diplomantka zkoumala – kvantifikované údaje, ke kterým dochází, je třeba brát jako určitý referenční soubor, na jehož základě lze dělat pouze částečné závěry. Analýzy to ovšem nezpochybňuje – mohou sloužit jako porovnávací základ pro analýzy podobného zaměření.

Někdy bohužel dojde k tomu, že do analýzy jsou zahrnuty i příklady, v nichž zkoumaný lexém nefunguje jako determinant – např. *certain* na str. 54, *divers* na str. 57 nebo *même* na str. 60 (*elle même*). Bylo by podle mého názoru vhodné, kdyby K. Žemličková kvantifikovala i všechny české ekvivalentní možnosti, které jí korpusové analýzy poskytly – ukázalo by to na určité frekvenční vytížení českých lexémů v „determinační“ funkci.

Na str. 49 uvádí slovnědruhovou klasifikaci výrazu *tout* – lze jej skutečně považovat za podstatné jméno (např. ve větách typu *Tout est bon.*)? Čím je *tout* ve výrazech typu *tout le village*?

Přes uvedené výhrady práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 7. června 2012.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

